

CATISMA ÎNTÂI

Psalmul 1, al lui David, nescris deasupra la evrei

- 1 ericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor, și în calea păcătoșilor n-a stătut, și pe scaunul pierzătorilor n-a șezut.
- 2 Ci în legea Domnului voia lui, și în legea Lui va cugeta ziua și noaptea.
- 3 Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, și frunza lui nu va cădea, și toate, oricâte va face, vor spori.
- 4 Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.
- 5 Pentru aceasta nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor;
- 6 Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va pieri.

Psalmul lui David, 2

- 1** entru ce s-au întărâtat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte? Stătut-au de față împărații pământului, și boierii s-au adunat întru una asupra Domnului și asupra Unsului Lui.
- 2** Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor.
- 3** Cel ce locuiește în ceruri va râde de dâșii, și Domnul va batjocori pe ei.
- 4** Atunci va grăi către dâșii întru iuțimea Sa, și întru mânia Sa va tulbura pe ei.
- 5** Iar Eu sunt pus Împărat de Dânsul peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut;
- 6** Cere de la Mine, și voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și biruința Ta marginile pământului.
- 7** Paște-vei pe dâșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pe dâșii.
- 8** Și acum, împărați, înțelegeți; învățați-vă toți care judecați pământul.

9 Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați Lui cu cutremur.

10 Luați învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.

11 Când se va aprinde degrab mânia Lui; **fericiți toți care nădăjduiesc spre Dânsul.**

Psalmul lui David, când a fugit
de către fața lui Abesalom, fiul său, în pustie, 3

1 oamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea!

2 Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeuul lui.

3 Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4 Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5 Și eu am adormit și am dormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6 Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară. **Scoală, Doamne; mântuiește-mă, Dumnezeuul meu;**

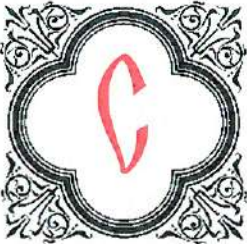
7 Că Tu ai bătut pe toți cei ce-mi vrăjmașuiesc mie

îndeșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.

8 A Domnului este mântuirea, și peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârșit, în laude. Psalmul lui David, 4

1 ând am strigat eu, auzitu-m-ai, Dumnezeu dreptății mele; întru necaz m-ai desfătat; milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2 Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3 Și să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. Domnul mă va auzi, când voi striga către Dânsul.

4 Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

5 Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.

6 Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.

7 Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului de lemn al lor s-au înmulțit.

8 Cu pace împreună mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai așezat.

Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare,
Psalmul lui David, 5

1 raiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea.

2 Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu; căci către Tine mă voi ruga, Doamne.

3 Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

4 Că Dumnezeu cel ce nu voiești fărădelege, Tu ești. Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește.

5 Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi; urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

6 Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciună. Pe bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul.

7 Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.

8 Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea;

9 Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este

deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vicleneau.

10 Judecă-i pe ei, Dumnezeu; să cadă din cugetele lor; după mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pe dânșii, că Te-au amărât, Doamne.

11 Și să se veselească toți cei ce nădăduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, și Te vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc numele Tău.

12 Că Tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne; căci cu arma buneii voiri ne-ai încununat pe noi.

Întru sfârșit, în laude, pentru a opta,
Psalmul lui David, 6

1 oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

2 Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele,

3 Și sufletul meu s-a tulburat foarte; și Tu, Doamne, până când?

4 Întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu; mântuiește-mă, pentru mila Ta.

- 5 Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine; și în iad cine se va mărturisi Ție?
- 6 Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu; cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.
- 7 Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu; învechitu-m-am întru toți vrăjmașii mei.
- 8 Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fără-delege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.
- 9 Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.
- 10 Să se rușineze și să se tulbure toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

Psalmul lui David care l-a cântat Domnului
pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni, 7

- 1 oamne, Dumnezeuul meu, spre Tine am nădădui; mântuiește-mă de toți cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.
- 2 Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuiește.

- 3 Doamne, Dumnezeuul meu, de am făcut aceasta,
de este nedreptate întru mâinile mele,
- 4 De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie, rele,
- 5 Să cad adică de la vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă; și să calce în pământ viața mea și slava mea în țărână să o așeze.
- 6 Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalță-Te întru hotarele vrăjmașilor tăi.
- 7 Și Te scoală, Doamne, Dumnezeuul meu, cu porunca care ai poruncit.
- 8 Și adunare de noroade Te va înconjura.
- 9 Și pentru aceasta la înălțime Te întoarce. Domnul va judeca pe noroade. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, și după nerăutatea mea asupra mea.
- 10 Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndrepta pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.
- 11 Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuiește pe cei drepti la inimă.
- 12 Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

- 13** De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său a încordat și l-a gătit pe el.
- 14** Și într-însul a gătit vasele morții; săgețile Sale celor ce se ard le-a lucrat.
- 15** Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.
- 16** Groapă a săpat și o a deschis pe ea, și va cădea în groapa care o a făcut.
- 17** Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pe creștetul lui nedreptatea lui se va pogori.
- 18** Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui, și voi cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul lui David, 8

- 1** oamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!
- 2** Că s-a înălțat mare cuviința Ta mai presus de ceruri.
- 3** Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfărâmi pe vrăjmașul și izbânditorul.
- 4** Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna și stelele, care Tu le-ai întemeiat.

Catisma întâi

- 5 Ce este omul, că-l pomenești pe el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?
- 6 Micșoratu-l-ai pe dânsul puțin oarece decât Îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pe el, și l-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale.
- 7 Toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului,
- 8 Păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.
- 9 Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuiește!

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei? Ci cu cei de la al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă...

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, căci curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea Ta.

Și acum...

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-L, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule și necuprinse, Puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei celei ipostatice, și Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care, pentru îndurărilor milostivirii și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături, prin Lege și prin Prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi pe singur Unul născut al Tău Fiu, bine ai voit de a răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povățuit; - fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, și ne dăruiește nouă, Doamne, cu deșteptată și trează inimă să trecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind

Catisma întâi

și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale cea negrăită; că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm – Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului Tău, și Prea Sfântului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

